

Věra Kubalová - scénář k audioreportáži

ZŠ KOMENSKÉHO, FRÝDLANT NAD OSTRAVICÍ

VYPRACOVALI: ANNA DŘÍZGOVÁ, KAROLÍNA BŘEMKOVÁ, KRISTÝNA STACHUROVÁ,
DOMINIK SNÁŠEL

NAHRÁVKA POŘÍZENA 6. KVĚTNA 2024 V RÁDIU ČAS V OSTRAVĚ

Představujeme Vám paní Věru Kubalovou, která se narodila v roce 1937 na statku na Vysočině.

“My jsme byli osada, to bylo jenom 12 chalup tam a 6 velkých sedláků.”

Život její rodiny fatálně zasáhla kolektivizace a zakládání JZD.

“Nikdo tam nechtěl jít dobrovolně.”

“Kdo nepodepsal, tak z každé dědiny dycky jednoho vystěhovali.”

Její tatínek v náročné poválečné době nemohl splnit vysoké státní dodávky. Mocipáni mu dali nabídku.

“Ať podepíše do JZD, že to bude všecko odpuštěno, ale nechtěl to podepsat.”

Trest za neposlušnost přišel brzy, tatínek skončil v uranových dolech v Jáchymově. A co se stalo s jeho rodinou?

“V padesátém třetím roce nás, maminku, babičku- 65 roků, mě a toho 7-mi letého bratra a toho 5ti měsíčního, nás vystěhovali do Libice nad Cidlinou.”

“Měli jsme si vzít zásoby na 30 dnů.”

“A auto přijelo, 2 policajti, až jsme to naložili, tak jsme odjeli a v ten den, to bylo 18. března, měl Gottwald pohřeb.”

“Tak jsme jeli v koloně, to byly samé auta, nahoře byli věnce.”

“A všechno to jelo ku Praze na ten pohřeb.”

“Ostatní dostali strach, tak potom už do JZD podpisovali.”

O pár měsíců později rodinu v Libici zastihla krutá zpráva. Tatínek se nevrátil.

Maminka dostala z Jáchymova telegram.

“Váš manžel zemřel, sdělte, zda ho chcete pochovat v nynějším bydlišti, v bývalém rodišti není žádoucí.”

I důstojné rozloučení s milovaným tatínkem bylo komplikované. Na vině byla zejména měnová reforma, která přišla jako blesk z čistého nebe v létě 1953.

“Tři tisíce stál převoz z toho Jáchymova.”

“Od 1. července byla měna, my jsme měli všeho všudy pět tisíc a to nám vyměnili 1:50.”

Nakonec jim půjčil státní statek, ve kterém Věra a její maminka pracovaly. V Libici se paní Kubalová seznámila s manželem Antonínem, stalo se to na vesnické zábavě.

“Ten jeden, ten pořád po mě čumí a mě už to rozčilovalo a najednou ten jeden se odhodlal, šel pro mě tancovat a tak to začalo.”

Antonín byl v Libici jen služebně. A tak se paní Věra ocitla v roce 1957 na Nové Vsi. V roce 1960 se za ní přistěhovala i maminka s bratry. Po revoluci přišla konečně dobrá zpráva.

“Jé, tak chaloupku nám vrátí, no tak jsme tam jezdili.”

Paní Věra stále žije na Nové Vsi, kde se ona i její rodina- 4 děti, 9 vnuků a 18 pravnuků- s chutí a radostí angažuje v místním sboru dobrovolných hasičů.

“Jsme taková velká hasičská rodina.”